

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 267.

Femte Session.

84de Møde.

Torsdagen den 9de Februar.

(Forts.)

Ordføreren (fortsat): Dette kunne Børn i en Alder under tolv Aar meget godt besørge og kunne derved tjene deres Føde om Sommeren; men det er vist, at, dersom Tiden skal indskrænkes til en Fritagelse for 3 Maaneder, da vil det for saadanne Børn eller deres Forældre paa Landet blive uden al Betydning, fordi der ikke er nogen Bonde, der vil indlade sig paa saaledes at tage et Barn i Tjeneste for 3 Maaneder, saa at han skulde være udsat for paa den Tid, da han allermeest kunde behøve det, da det maaskee kunde være ham til allerstørst Nytte; at blive unddraget fra at bruge det, fordi han ikke kan vide, om Skolecommissionen eller de, som staae i dens Sted, vilde efter de 3 Maaneders Forløb være tilbøielig til at udvide denne Frihed for de følgende 3 Maaneder. Udvalget formener saaledes at have rammet det Rette, ved i Paragraphen at foreslaae, at Examen ikke skal indskrænke sig til Foraarsexamen alene, at dersom et Barn kan, hvad enten det er ved den ene eller den anden Prøve, aflægge saadanne Beviser paa, at det er i Besiddelse af saadanne Kundskaber, der kunne forlanges efter dets Alder, saa kan det være fritaget, ikke alene i de 3 Maaneder, men et heelt Halvaar, det være sig enten Sommer- eller Winterhalvaar, alt efter som det efter de forskjellige Omstændigheder og Forældrenes Omst. maatte anses for passende.

P. Hansen (Biborg Amts 4de Valgkreds): Naaget jeg meget kunde ønske, at Forældrene kunde faae en tidligere Frihed for deres Børn, som havde udviist Flid, saa finder jeg

dog megen Betænkelse ved, at den her af Udvalget foreslaaede nye Paragraph skulde blive til Lov i den Skikkelse, den har. Da der ikke er foreslaaet nogen Aldersgrændse for Udskrivningen af Skolen, men blot forlangt, at Børnene skulle have udviist Flid og Dygtighed, saa finder jeg, at det kunde være at befrygte, at de kunde blive fritagne for Skolegang i en altfor ung Alder. Det er mig bekendt, at mange Børn, endogsaa naar de ere 8 & 9 Aar, kunne erholde en saadan Dygtighed, at de endogsaa have faaet Udmærkelse ved Examen; men dersom disse skulde kunne faae Fritagelse for Skolegang i en saa ung Alder, vilde det jo absolut bevirke en Standsning i deres Fremgang i Oplysning; thi de kunne dog ikke, naaget de kunne være meget dygtige efter deres Alder, have vundet en saadan Fasthed, at det var ønskeligt, at de fik Frihed saa tidligt. Skulde denne Paragraph nu gaae igjennem uden noget Hensyn til nogen Aldersgrændse, saa maatte der vistnok raades Bod derpaa ved til Idie Behandling at foreslaae, at et Barn ikke kunde faae Fritagelse for Skolegang, forinden det omtrent var 12 Aar gammelt. Jeg troer heller ikke, at det er saa nødvendigt nu at foreslaae, at Frihed skal gives saa tidligt, som Udvalget har bragt i Forslag, at et Barn skal fuldstændigt kunne udskrives, naar det havde den fornødne Dygtighed med 13 Aars Alderen; thi saa finder jeg allerede, at det var et betydeligt Skridt fremad.

Jeg kan, som en Folge af hvad jeg her har anført, paa ingen Maade tilraade, at denne Paragraph vedtages i den Skikkelse, den nu har.

Gram: Endeel af hvad jeg kunde ønske at udtale i denne Sag, er allerede anført af den sidste ærede Taler; jeg skal imidlertid tilføje mig at tilføje et Par Ord med Hensyn